

Obrazac 16.

Stečajnom upravitelju : Engjellu Dishpalliu

adresa : Vinkuran, Štrped 33

Poslovni broj spisa : St-481/2021

I. PRIJAVA TRAŽBINE U STEČAJNOM POSTUPKU

PODACI O VJEROVNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv : GRANIT-TOKIĆ d.o.o. u stečaju

OIB : 82313767180

Adresa / sjedište : Zadar, Benkovačka 26

PODACI O DUŽNIKU:

Ime i prezime / tvrtka ili naziv : STEČAJNA MASA IZA BARE PORT d.o.o.

OIB : 32089982270

Adresa / sjedište : Vinkuran, Štrped 33

PODACI O TRAŽBINI:

Pravna osnova tražbine (npr. ugovor, odluka suda ili drugog tijela, ako je u tijeku sudski postupak oznaku spisa i naznaku suda kod kojeg se postupak vodi)

Pravomoćne/ovršne sudske presude:

1. Trgovački sud u Zadru, posl.br. 4P-35/2020-62, **iznos 756,74 eura/5.701,63 kn** (glavnica+zzk), potvrda pravomoćnosti/ovršnosti, **namiruje se temeljem čl. 154, čl. 155. i čl. 295 Stečajnog zakona.**
2. Trgovački sud u Zadru, stalna služba u Šibeniku, posl.br. 8 P-364/2012, **iznos:**
 - a) **6.294,45 eura/47.425,52 kn** (glavnica+zzk).
 - b) **10.613,48 eura/79.967,25 kn** (glavnica+zzk).
3. VTS RH, posl.br. 67 Pž-7229/2018-2.

UKUPNO : 17.664,67 eura//133.094,40 kn (glavnica+zzk).

Prema sudskoj presudi (tužbe/protutužbe) obračunate su zzk nakon kojeg je učinjen prijebaj.

Iznos tražbine : 4.215,69 eura / 31.763,08 (kn).

Dokaz o postojanju svake pojedine tražbine (npr. račun, izvadak iz poslovnih knjiga)

Pravomoćne/ovršne sudske presude:

Vjerovnik raspolaže ovršnom ispravom DA / NE za iznos : **4.215,69 eura / 31.763,08 (kn)**

Naziv ovršne isprave: Navedene pravomoćne/ovršne sudske presude:

II. OBAVIJEST O RAZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova razlučnog prava

Dio imovine na koji se odnosi razlučno pravo (predmet razlučnog prava)

Iznos tražbine osigurane razlučnim pravom _____ (kn)

Ako razlučni vjerovnik koji je i osobni vjerovnik dužnika prijavljuje i tražbinu kao stečajni vjerovnika dužan je naznačiti dio imovine stečajnoga dužnika na koji se odnosi njegovo razlučno pravo i iznos do kojega njegova tražbina predvidivo neće biti namirena tim razlučnim pravom.

III. OBAVIJEST O IZLUČNOM PRAVU:

Pravna osnova izlučnog prava

Predmet izlučnog prava

Naznaka postojanja prava iz članka 148. Stečajnog zakona

Mjesto i datum

12. rujna 2023. g.

Potpis vjerovnika

Stečajni upravitelj:

JOZO

JELAVIĆ

Digitalno potpisao:

JOZO JELAVIĆ

Datum: 2023.09.12

16:31:17 +02'00'

Predmet: P-35/2020

Vrijeme kreiranja: 21.08.2023. 12:36

Oznaka: P-35/2020-18

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zadru

POTVRDA PRAVOMOĆNOSTI/OVRŠNOSTI

Oznaka odluke: P-35/2020-5

Vrsta odluke: Presuda

Donositelj: Tomislav Jurlina

Datum pravomoćnosti: 21.09.2020.

Datum ovršnosti: 14.11.2020.

Napomena pravomoćnosti/ovršnosti: pravomoćnost i ovršnost na presudu P-35/2020-59 od 10. srpnja 2020., a sve sukladno odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske PŽ-3616/2020-2 od 21. rujna 2020. godine

Broj zapisa: **9-3085b-99bcb**

Kontrolni broj: **06c98-80829-009e3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
SERIALNUMBER=39670464653.1.37, CN=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, L=ZADAR,
OID.2.5.4.97=VATHR-39670464653, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Zadru,
Dr. Franje Tuđmana 35

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Trgovački sud u Zadru, sudac pojedinac Tomislav Jurlina, u pravnoj stvari tužitelja ZANATKOMERC d.o.o., OIB: 31871209730, Gorica, Kamenolom Gorica 1, kojeg zastupaju punomoćnici iz OD Gluić & Ninčević d.o.o., Zadar, Špire Brusine 16, protiv tuženika GRANIT-TOKIĆ d.o.o. u stečajju, OIB: 82313767180, Zadar, Benkovačka 26, kojeg zastupa punomoćnik Petar Čubela, odvjetnik u Zagrebu, Vlačka 72 c, radi utvrđenja osnovanosti tražbine, izvanraspravno, 14. srpnja 2020.

riješio je

Ispravlja se presuda ovog suda posl. br. 4 P-35/2020-59 od 10. srpnja 2020. na način da u točki 3. izreke presude umjesto iznosa 1.250,00 kn ispravno treba stajati 5.000,00 kn.

U preostalom dijelu, navedena presuda ostaje nepromijenjena.

Obrazloženje

Točkom 3. izreke presude ovog suda od 10. srpnja 2020., naloženo je tužitelju naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 kn.

Podneskom od 14. srpnja 2020. tuženik je predložio u tom dijelu ispraviti presudu navodeći da je došlo do očite pogreške u računanju jer da iz obrazloženja presude proizlazi da zbroj tuženiku priznatih troškova ovog postupka iznosi 5.000,00 kn, jer da toliko iznosi zbroj pojedinačnih iznosa troškova koje je sud tuženiku priznao i naveo u obrazloženju.

Uvidom u navedenu presudu proizlazi da je u točki 3. njezine izreke tuženiku doista dosuđen iznos od 1.250,00 kn na ime troškova parničnog postupka. Međutim, iz obrazloženja iste odluke (stranica 5 presude) proizlazi da je došlo do očite pogreške u računanju jer zbroj pojedinačnih iznosa troškova koje je sud tuženiku priznao u ovom postupku iznosi 5.000,00 kn.

Odredbom čl. 342. st. 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 148/11 pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19) određeno je da će pogreške u imenima i brojevima, i druge očite pogreške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesuglasnost prijepisa presude s izvornikom, ispraviti sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća u svako doba.

Kako je u konkretnom slučaju došlo do očite pogreške u računanju u dijelu koji se odnosi na tuženiku dosuđene troškove parničnog postupka, trebalo je odlučiti kao u izreci ovog rješenja.

U Zadru 14. srpnja 2020.

Sudac
Tomislav Jurlina

Dokument je elektronički potpisan:
TOMISLAV JURLINA

Vrijeme potpisivanja:
14-07-2020
14:24:03

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU
2.5.4.97#f130d48523339363730343634363533
L=ZADAR
S=JURLINA
G=TOMISLAV
CN=TOMISLAV JURLINA

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja može se podnijeti žalba Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu u roku od 8 dana od dana dostave, putem ovog suda u tri primjerka.

DNA

- tužitelju po punomoćnicima
- tuženiku po punomoćniku
- u spis

Broj zapisa: **17897-9c44a**

Kontrolni broj: **0c886-275e7-c7b61**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TOMISLAV JURLINA, L=ZADAR, O=TRGOVAČKI SUD U ZADRU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 67 Pž-7229/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Branke Šabarić Zovko, predsjednice vijeća, Davora Pustijanca, suca izvjestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja GRANIT-TOKIĆ d.o.o. u stečaju, OIB 82313767180, Zadar, Benkovačka 26, kojeg zastupa punomoćnik Petar Čubela, odvjetnik iz Zadra, Vlaška 72c, protiv tuženika ZANATKOMERC d.o.o., OIB 31871209730, Gorica (Grad Pag), Kamenolom Gorica 1, kojeg zastupa punomoćnik Ante Gluić, odvjetnik iz Zadra, Špire Brusine 16, radi isplate iznosa od 1.107.764,55 kn po tužbenom zahtjevu i isplate iznosa od 228.742,98 kn po zahtjevu protutužbe, odlučujući o tužiteljevoj i tuženikovojoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj P-364/2012 od 23. prosinca 2014., u sjednici vijeća održanoj 26. svibnja 2020.

presudio je

I. Odbijaju se tužiteljeva i tuženikova žalba kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj P-364/2012 od 23. prosinca 2014. u dijelu točke I. njene izreke kojim je naloženo tuženiku platiti tužitelju iznos od 51.559,11 kn sa zakonskom zateznom kamatom na iznos od 23.910,21 kn od 1. lipnja 2011. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem eskontne kamatne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena, zatim u točki II. njene izreke kojom je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu 1.056.205,44 kn, točki III. njene izreke kojim je odbijen protutužbeni zahtjev za isplatu 228.742,98 kn i u točki IV. kojim je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak od 65.326,35 kn.

II. Preinačuje se presuda Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj P-364/2012 od 23. prosinca 2014. u dijelu točke I. njene izreke u odnosu na stopu zakonske zatezne kamate na iznos od 27.648,90 kn i sudi:

Nalaže se tuženiku platiti tužitelju zakonsku zateznu kamatu na iznos od 27.648,90 kn od 1. lipnja 2011. do isplate, po stopi zatezne kamate za razdoblje od 1. lipnja 2011. do 30. lipnja 2011. po stopi od 14% godišnje, od 1. srpnja 2011. do 31. srpnja 2015. po stopi od 12% godišnje, od 1. kolovoza 2015. do 31. prosinca 2015. po stopi od 8,14% godišnje, od 1. siječnja 2016. do 30. lipnja 2016. po stopi od 8,05% godišnje, od 1. srpnja 2016. do 31. prosinca 2016. po stopi od 7,88% godišnje, od 1. siječnja do 30. lipnja 2017. po stopi od 7,68% godišnje, od 1. srpnja 2017. do 31. prosinca 2017. po stopi od 7,41% godišnje, od 1. siječnja 2018. do 30. lipnja 2018. po stopi od 7,09% godišnje, od 1. srpnja 2018. do 31. prosinca 2018. po stopi do 6,82% godišnje, od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2019. po stopi

od 6,54% godišnje, od 1. srpnja 2019. do 31. prosinca 2019. po stopi od 6.30% godišnje i od 1. siječnja 2020. do isplate po stopi od 6,11% godišnje.

Obrazloženje

Presudom Trgovačkog suda u Zadru, Stalne službe u Šibeniku poslovni broj P-364/2012 od 23. prosinca 2014. naloženo je tuženiku isplatiti tužitelju 51.559,11 kn sa zateznom kamatom koja teče od 1. lipnja 2011. do isplate prema stopi koja se određuje uvećanjem eskontne kamatne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena (točka I. izreke), odbijen je tužbeni zahtjev za isplatu 1.056.205,44 kn sa zateznom kamatom koja teče od 1. lipnja 2011. do isplate prema stopi koja se određuje uvećanjem eskontne kamatne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena (točka I. izreke, zapravo točka II. izreke), odbijen je protutužbeni zahtjev za isplatu 228.742,98 kn sa zateznom kamatom koja teče od 11. lipnja 2011. do isplate prema stopi koja se određuje uvećanjem eskontne kamatne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena (točka II. izreke, zapravo točka III. izreke) te je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 65.326,36 kn (točka II. izreke, zapravo točka IV. izreke).

Protiv ove presude žalbu je podnio tužitelj, a u smislu odredbe članka 365. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 70/19) uzeto je da presudu pobija u dijelu u kojem nije uspio u sporu (točka II. izreke kojom je odbijen tužbeni zahtjev za isplatu 1.056.205,44 kn i točka IV. izreke kojom je naloženo tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak od 65.326,36 kn). Presudu pobija zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da ovaj sud preinači pobijanu presudu i prihvati tužbeni zahtjev u cijelosti, a podredno da ju ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje. Potražuje i naknadu troška sastava žalbe u iznosu od ukupno 16.325,00 kn.

Protiv navedene presude u dijelu kojim je prihvaćen tužbeni zahtjev za isplatu 51.559,11 kn, odbijen protutužbeni zahtjev i odbijen tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška žalbu je podnio tuženik zbog svih žalbenih razloga. Predlaže da ovaj sud preinači pobijanu presudu na način da odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, a prihvati protutužbeni zahtjev. Potražuje i naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 6.987,50 kn.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba je djelomično osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju članka 365. stavaka 1. i 2. Zakona o parničnom postupku u granicama razloga navedenih u žalbi i pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je pobijana presuda pravilna i na zakonu osnovana u odnosu na glavni zahtjev i protutužbeni zahtjev, dok je u dijelu koji se odnosi na stopu zatezne kamate na iznos od 51.559,11 kn donesena uz

pogrešnu primjenu materijalnog prava iz članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj: 35/05, 41/08 i 78/15).

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je isplata usluga i goriva koje je tužitelj fakturirao tuženiku po računima broj 24, 25, 26, 27, 28, 29 i 30 po tužbenom zahtjevu i zahtjeva za povrat stečenog bez osnove u iznosu od 228.742,28 kn po protutužbenom zahtjevu.

U obrazloženju pobijane presude prvostupanjski sud je utvrdio kako nije sporno da su stranke sklopile Ugovor o najmu kojim je tuženik dao u najam tužitelju kamenolom Gorica-Pag i kojim se tužitelj obvezao proizvesti najmanje 30.000 tona frakcija u razdoblju od 29. ožujka 2011. do 31. travnja 2011. kao i održavati postrojenje, a tuženik se obvezao osigurati električnu energiju, gorivo-naftu i vodu iz bazena betonare, te na ime naknade tuženiku predati 8.000 tona frakcija. Osim toga, utvrđeno je da je dogovor između stranaka bio da će sačiniti konačni obračun nakon završetka posla, do čega nije nikad došlo. Nadalje je utvrđeno da tužitelj osim izdanih računa nije u posjedu nijednog pratećeg dokumenta na kojem bi se izdani računi trebali temeljiti, iako je tužitelj trebao imati otpremnice kao dokaz o proizvedenoj količini kamena, primljenoj količini goriva te izvršenim prijevozima. U odnosu na račun 24 kojim je obračunata usluga drobljenja tehničkog kamena u iznosu od 664.200,00 kn, prvostupanjski sud je ocijenio kako usluga nije dokazana i u suprotnosti je s izjavom samog zakonskog zastupnika tužitelja koji je izjavio da je ugovor o najmu kamenoloma ispunjen, što bi značilo da je tužitelj proizveo 30.000 tona i zadržao 8.000 tona, kao naknadu. Utvrdio je i da tužitelj nije ni predložio dokaze o cijeni rada za proizvodnju 8.000 tona kamena. U odnosu na račun 29 koji se odnosi na prijevoz jalovine u iznosu od 141.450,00 kn prvostupanjski sud je utvrdio kako su stranke ugovorile da neće biti miniranja već će se u eksploatacionom polju prosijati sav loš materijal i pikimirati sve pozicije i dovoziti na postrojenje, jalovinu odlagati na pogodnu lokaciju. Što se tiče računa broj 25 za uslugu prijevoza cementa u iznosu od 96.862,50 kn i broj 28 za dizel gorivo u iznosu od 98.400,00 kn utvrđeno je da za ocjenu vjerodostojnosti izdanih računa, također, nedostaju odgovarajući dokazi o obavljenom prijevozu. U odnosu na račun broj 26 za uslugu popravka motornog vozila MAN TG, reg. oznake ZD 856-EF, u iznosu od 28.273,95 kn i račun broj 27, za uslugu tehničkog pregleda i manipulativnih troškova, u iznosu od 8.500,00 kn, utvrđeno je da se temelje na računu Auto Hrvatske PSC d.o.o., Man servis Zadar, od 6. svibnja 2011. na iznos od 5.960,02 kn i računu od 6. travnja 2011. na iznos od 21.688,96 kn. Utvrđeno je da su stranke dogovorile kupoprodaju, prema kojoj bi tužitelj kupio od tuženika cisternu po cijeni od 32.500,00 EUR, a koju cijenu bi platio kompenzacijom u prijevozu u ime i za račun tuženika, u koju svrhu je i preuzeo cisternu, ali nije došlo do ispunjenja kupoprodajnog ugovora te je tuženik preuzeo cisternu što je ocijenjeno kao sporazumni raskid ugovora. Zbog toga je prvostupanjski sud ocijenio da tužitelj osnovano potražuje od tuženika naknadu troškova koje je imao zbog popravka cisterne, koja je bila u kvaru u trenutku preuzimanja i to iznos od 5.960,00 kn kojeg je podmirio serviseru po računu od 6. svibnja 2011. i iznos od 21.688,90 kn po računu od 6. travnja 2011., ukupno 27.648,90 kn, dok preostali fakturirani dio računa u visini od 10.625,05 kn (38.273,95 kn umanjen za 27.648,00 kn) nije dokazan, kao ni troškovi po računu broj 27 u iznosu od 8.500,00 kn, na ime tehničkog pregleda i manipulativnih troškova. U odnosu na račun broj 30 koji se odnosi na uslugu prijevoza na relaciji Gorica-Posedarje-Krši, Gorica-Poličnik-Jukić i Gorica-Novalja-Hadria, utvrđeno je da tuženik taj račun nije osporio glede količine, ali je prigovorio jediničnoj cijeni od 35,00 kn po toni, jer je do tada drugim prijevoznicima plaćao 21,00 kn, a stranke cijenu prijevoza nisu ugovorile. Budući da nije utvrđeno da su stranke ugovorile cijenu prijevoza, prvostupanjski

sud je cijenu utvrdio prema vrijednosti djela, prema normalno potrebnom vremenu za takav posao te prema uobičajenoj naknadi za tu vrstu posla i djelomično prihvatio račun tužitelja broj 30 i to za iznos od 22,00 kn po toni odnosno ukupno 19.439,20 kn uvećano za PDV od 4.471,01 kn, ukupno 23.910,21 kn, a za razliku od 14.128,78 kn je račun ocijenio neosnovanim.

Protutužbeni zahtjev za isplatu iznosa od 228.742,28 kn na temelju stečenog bez osnove, koji tuženik potražuje jer su stranke ugovorom o najmu kamenoloma ugovorile obvezu tužitelja da proizvede minimalno 30.000 tona kako bi ostvario pravo na 8.000 tona frakcije, a tužitelj nije ispunio svoju obvezu, ali je preuzeo 2.650 tona, prvostupanjski sud je ocijenio neosnovanim jer svoje navode tuženik ne potkrepljuje nikakvim dokazima, ali ako su točni njegovi navodi da je proizveo cca trećinu ugovorene količine proizvodnje, onda je i preuzeo razmjernan dio, pa je nejasno o kakvom stjecanju bez osnove se radi.

Tužitelj u žalbi u bitnome navodi kako okolnost da je između stranaka ugovoreno da će tužitelj proizvesti minimum 30.000 tona frakcije, a na ime naknade za izvršeni posao tuženik predati 8.000 tona frakcije ne znači da stranke nisu dužne međusobno predati račune, pa je po završetku posla tužitelj ispostavio račune za svoj rad i zakonski zastupnik tuženika ne može izvoditi zaključak da je tužitelj izdavao fiktivne račune i nema dokaza da je pružio usluge tuženiku. Navodi kako je bio primoran odustati od dokaza financijskog vještačenja samo iz razloga što nije imao novčanih sredstava da plati predujam za provođenje tog dokaza, pa je predložio da sud pribavi od Ministarstva gospodarstva prijave količina eksploatacije za kamenolom Gorica Pag koji je tuženik dostavio za 2011. godinu te se moglo i bez vještačenja doći do količina koje je tužitelj proizveo. Osim toga, navodi kako je računom broj 27 na iznos od 8.500,00 kn tužitelj prefakturirao troškove tehničkog pregleda manipulativnih troškova, a dokaze na visinu nije predlagao jer tuženik nije osporavao visinu, nego samo osnovu, a podaci o cijeni tehničkog pregleda za pojedine kategorije vozila se mogu smatrati općepoznatom činjenicom. U odnosu na vrijednost prijevoza koji je sud utvrdio u iznosu od 22,00 kn po toni ističe da je prvostupanjski sud poklonio vjeru navodima tuženika o cijeni prijevoza koju je navodno plaćao ostalim prijevoznicima i nije obrazložio na koji je način ona utvrđena.

Tuženik u žalbi u bitnome navodi da su četiri točke izreke numerirane dva puta kao točka I., a dva puta kao točka II. te da je presuda nerazumljiva i proturječna sama sebi. Ističe kako ne osporava iznos koji je sud dosudio tužitelju u visini od 23.910,21 kn po računu broj 30 koji se odnosi na prijevoz, ali je pogrešno tužitelju dosudio iznos od 5.960,00 kn i 21.688,90 kn jer tužitelj nije platio nikakve usluge koje se odnose na kamion MAN, a privijeni računi tužitelja nisu dokaz da je doista i plaćeno, štoviše, tuženik je servisu MAN platio sve obveze koji se odnose na predmetni kamion, a čak i da je tužitelj platio te usluge ne znači da ima pravo na nadoknadu od tuženika jer je tužitelj koristio kamion i troškovi su njegova obveza. U odnosu na protutužbeni zahtjev ističe da tužitelj nije proizveo ugovorenih 30.000 tona, nego samo 11.380 tona, zbog čega nema pravo na nikakvu naknadu, pa je dužan platiti količinu frakcija koju je odvezao.

U izreci pobijane presude prvostupanjski sud je dvije točke označio kao točku I., a dvije točke kao točku II., što osnovano tuženik ističe u žalbi. Međutim, suprotno žalbenim navodima to izreku presude ne čini nerazumljivom ni proturječnom, a očite pogreške u pisanju u imenima i brojevima, i druge očite pogreške u pisanju i računanju, nedostatke u obliku i nesuglasnost prijepisa presude s izvornikom ispraviti će sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća u svako doba (članak 342. stavak 1. Zakona o parničnom postupku).

Odredbom članka 166. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08 i 78/15) propisano je da se ispunjenje sastoji u izvršenju onoga što čini sadržaj obveze, te niti ga dužnik može ispuniti nečim drugim, niti vjerovnik može zahtijevati nešto drugo.

Stranke su Ugovorom o najmu kamenoloma od 28. ožujka 2011. (str. 3. spisa) ugovorile najam proizvodnje u kamenolomu na način da je tužitelj dužan proizvesti minimum 30.000 tona frakcija do 30. travnja 2011., a tuženik na ime naknade je dužan predati tužitelju 8.000 tona frakcija. Tužitelj (a ni tuženik) nije isticao da bi ugovor eventualno bio raskinut. Zbog toga je tužitelj, eventualno bio ovlašten od tuženika zahtijevati ispunjenje ugovorene obveze u skladu s njenim sadržajem koji je u konkretnom slučaju predaja generičnih stvari (frakcija 0-32 mm), ali ne i isplatu novčanog iznosa. Stoga je pravilno prvostupanjski sud odbio tužiteljev zahtjev po računu broj 24 kojim je tužitelj zahtijevao naknadu za obavljenу uslugu. Neosnovano tužitelj u žalbi navodi kako je prvostupanjski sud propustio izvesti dokaz pribavom od Ministarstva gospodarstva dokaz o obavljenoj usluzi (tuženik je tvrdio da tužitelj nije ispunio svoju obvezu u cijelosti nego je proizveo samo 11.380 tona), jer niti tužitelj može zahtijevati, niti tuženik ispuniti nešto drugo od onog što je ugovoreno kao sadržaj obveze u smislu navedene odredbe članka 166. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima.

Prvostupanjski sud je pravilno odbio tužbeni zahtjev po računu broj 27 za troškove tehničkog pregleda manipulativnih troškova uz obrazloženje da troškove tužitelj nije ničim dokazao. Neosnovano tužitelj u žalbi ističe da tuženik nije osporio visinu nego samo osnovu, pa zbog toga nije morao ni dokazivati ovaj trošak. Budući da je tuženik osporio predmetni račun, tužitelj koji je iznio tvrdnju da je imao troškove tehničkog pregleda i „manipulativne troškove“ bio je dužan tu činjenicu i dokazati, jer ju je sam iznio i ide njemu u prilog. Naime, odredbom članka 219. stavka 1. Zakona o parničnom postupku propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Osim toga, neosnovano tužitelj smatra da je visina troška tehničkog pregleda općepoznata činjenica koju ne treba dokazivati (članak 221. stavak 4. Zakona o parničnom postupku).

Tužitelj u žalbi osporava i utvrđenje prvostupanjskog suda o cijeni prijevoza koju tužitelj potražuje u računu broj 30. Prvostupanjski sud je utvrdio kako stranke nisu ugovorile cijenu prijevoza, pa je sam odredio cijenu prema uobičajenoj naknadi za tu vrstu posla. Tužitelj neosnovano u žalbi prigovara visini cijene prijevoza koju je utvrdio prvostupanjski sud. Naime, odredbom članka 664. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima propisano je da ako je visina naknade za prijevoz određena tarifom ili kojim drugim objavljenim obvezatnim aktom, ne može se ugovoriti veća naknada. Ako iznos naknade za prijevoz nije određen tarifom ili kojim drugim objavljenim obvezatnim aktom, a ni ugovorom, prijevoznik ima pravo na uobičajenu naknadu za tu vrstu prijevoza (članak 664. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima). Budući da tužitelj tijekom postupka nije dostavio nikakav dokaz o tome da je cijena eventualno određena tarifom, kao ni o tome kolika je uobičajena naknada za tu vrstu prijevoza, a prvostupanjski sud je utvrdio da nije ni bila ugovorena, prvostupanjski sud je pravilno cijenu prijevoza odredio u iznosu koji tuženik nije osporavao, sve u skladu s odredbom članka 221. stavka 1. Zakona o parničnom postupku.

Već je navedeno kako je odredbom članka 219. stavka 1. Zakona o parničnom postupku propisano da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Zbog toga, tuženik

neosnovano u žalbi navodi da je on snosio troškove svih usluga koje se odnose na kamion MAN. Tuženik za te tvrdnje nije privio spisu nikakve dokaze, dok je tužitelj privio spisu račune koje je podmirio trećim osobama, pa žalbenim navodima utvrđenje prvostupanjskog suda o troškovima servisa cisterne od ukupno 27.648,90 kn, nije dovedeno u sumnju, niti je ono proturječno privijenim ispravama. Također, pravilno je prvostupanjski sud utvrdio kako je tužitelj troškove popravka vozila učinio na temelju ugovora o kupoprodaji, koji ugovor je raskinut i do prijenosa vlasništva vozila na tužitelja nije došlo, pa tužitelj ima pravo na povrat onog što je dao na ime ispunjenja ugovora (članak 368. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima).

Ovaj sud prihvaća i ocjenu prvostupanjskog suda kako tuženik nije ničim dokazao da tužitelj nije proizveo ugovorenih 30.000 tona frakcija, nego samo 11.380 tona, odnosno da nije ispunio svoju ugovornu obvezu. Budući da je tužitelj po ugovoru imao pravo na 8.000 tona frakcija, a tuženik tvrdi da je tužitelj odveo 2.650 tona, pravilno je protutužbeni zahtjev na temelju stečenog bez osnove ocijenjen neosnovanim.

Međutim, budući da iznos od 27.648,90 kn tužitelj potražuje na temelju povrata sredstava zbog raskida ugovora o kupoprodaji, zateznu kamatu trebalo je tužitelju dosuditi po stopi koja je odredbom članka 29. stavka 2. Zakona o obveznim odnosima propisana za ostale odnose.

Odluka prvostupanjskog suda o parničnom trošku je u skladu s odredbama članka 154. stavka 2. i članka 155. Zakona o parničnom postupku, a stranke u žalbi posebno ni ne iznose razloge zbog kojih osporavaju odluku o parničnom trošku sadržanu u pobijanoj presudi.

Slijedom navedenog, ovaj sud utvrdio je da tužiteljeva ni tuženikova žalba nisu osnovane, pa je valjalo na temelju odredbe članka 368. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, presudom odbiti žalbu kao neosnovanu i potvrditi prvostupanjsku presudu u dijelu pod točkom I. izreke ove presude.

U odnosu na stopu zatezne kamate prvostupanjska presuda u dijelu pod točkom II. izreke ove presude je preinačena na temelju odredbe članka 373. točke 3. Zakona o parničnom postupku.

Tuženiku nije dosuđen trošak sastava žalbe, jer u žalbenom postupku nije uspio u pogledu glavnog zahtjeva već samo u pogledu sporednih traženja. Iz navedenog proizlazi kako tuženik nije uspio u ovom žalbenom postupku u odnosu na odluku o glavnoj stvari, zbog čega nema pravo na trošak žalbenog postupka (članak 166. stavak 2. u svezi odredbe članka 154. Zakona o parničnom postupku).

Zagreb, 26. svibnja 2020.

Predsjednica vijeća
Branka Šabarić Zovko

Dokument je elektronički potpisan:

BRANKA ŠABARIĆ
ZOVKO

Vrijeme potpisivanja:

15-06-2020
08:16:38

DN:
C=HR
O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
2.5.4.97-#130D48523937333499339636353139
L=ZAGREB
S=ŠABARIĆ ZOVKO
G=BRANKA
CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO

Broj zapisa: 17896-390f1

Kontrolni broj: 01083-082a7-2dde5

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKA ŠABARIĆ ZOVKO, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE
HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

**REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZADRU
STALNA SLUŽBA U ŠIBENIKU**

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zadru, Stalna služba u Šibeniku, po sutkinji Korneliji Knežević, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika GRANIT-TOKIĆ d. o. o. Zadar, OIB: 82313767180, kojeg zastupa punomoćnica Ivanka Bosotina, odvjetnica u Zadru, protiv tuženika-protutužitelja ZANATKOMERC d. o. o. Pag, OIB: 31871209730, kojeg zastupa punomoćnik Ante Gluić, odvjetnik u Zadru, radi isplate, nakon održanog ročišta glavne rasprave, dana 14. studenog 2014. u prisutnosti punomoćnika stranaka, dana 23. prosinca 2014.

p r e s u d i o j e

I. Dužan je tuženik ZANATKOMERC d. o. o. Pag, OIB: 31871209730, po računima za pružene usluge isplatiti tužitelju GRANIT-TOKIĆ d. o. o. Zadar, OIB: 82313767180, iznos od 51.559,11 kn sa zateznom kamatom koja teče od 1. lipnja 2011. do isplate prema stopi koja se određuje uvećanjem eskontne kamatne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena.

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Dužan je tuženik ZANATKOMERC d. o. o. Pag, OIB: 31871209730, po računima za pružene usluge isplatiti tužitelju GRANIT-TOKIĆ d. o. o. Zadar, OIB: 82313767180, iznos od 1.056.205,44 kn sa zateznom kamatom koja teče od 1. lipnja 2011. do isplate prema stopi koja se određuje uvećanjem eskontne kamatne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena."

II. Odbija se protutužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tužitelju GRANIT-TOKIĆ d. o. o. Zadar, OIB: 82313767180 da u roku od osam dana isplati tuženiku ZANATKOMERC d. o. o. Pag, OIB: 31871209730, iznos od 228.742,98 kn sa zateznom kamatom koja teče od 11. lipnja 2011. do isplate prema stopi koja se određuje uvećanjem eskontne kamatne stope HNB koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za osam postotnih poena."

II. Dužan je tužitelj GRANIT-TOKIĆ d. o. o. Zadar, u roku od 8 dana i pod prijjetnjom ovrhe naknaditi tuženiku ZANATKOMERC d. o. o. Pag trošak parničnog postupka u iznosu od 65.326,36 kn.

Obrazloženje

Tužitelj je u tužbi i na ročištu glavne rasprave naveo da su stranke bile u ugovornom odnosu temeljem pisanog ugovora od 28.03.2011., te pored tog su postojali njihovi usmeni sporazumi. Za svoje usluge tuženiku je ispostavio račune broj 24, 25, 26, 27, 28, 29 i 30 svi od 01.06.2011., a koje mu je tuženik vratio, jer ih ne priznaje i ne želi platiti. Nadzorom porezne uprave, tužitelju je utvrđena obveza plaćanja PDV-a po navedenim računima, jer je usluga nesporno izvršena. Po tim računima tuženik mu duguje iznos od 1.051.525,44 kn, pa budući da tuženik odbija isti platiti, predložio je da sud donese presudu kojom će utvrditi da je tuženik dužan platiti predmetne račune.

Tuženik se u odgovoru na tužbu protivio tužbi i tužbenom zahtjevu ističući da su izdani bez ikakve osnove, radi čega ih je vratio. Stoga je predložio da sud tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Izvedeni su dokazi pregledom računa tuženika broj 24, 25, 26, 27, 28, 29 i 30 svi od 01.06.2011., ugovora od 28.03.2011., povrata računa, poreznog rješenja od 03.07.2012., računa-otpremnice tužitelja broj 02000050, od 31.05.2011., saslušanjem svjedoka Vlade Ivića, Viktora Jurčevića, Ivana Tomičića, Davora Anića i Tomislava Ostroškog, te zakonskog zastupnika tužitelja Ivica Tokića i zakonskog zastupnika tuženika Luke Udženije kao stranaka, dok se odustalo od izvođenja dokaza financijskim vještačenjem, prijedlog da se zatraži podatak od nadležnog ministarstva o prijavljenoj količini eksploatiranog kamena, sud je odbio kao suvišan.

Tuženik je podnio protutužbu kojom je tražio isplatu iznosa od 228.742,98 kn po računu broj 02000050, od 31.05.2011., na ime isporučenog kamenog agregata.

Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

Protutužbeni zahtjev nije osnovan.

Nije sporno među strankama da su sklopile Ugovor o najmu kojim je tuženik dao u najam tužitelju kamenolom Gorica-Pag, te se tužitelj obvezao proizvesti najmanje 30.000 tona frakcija od 29.03. do 31.04.2011. kao i održavati postrojenje, a tuženik se obvezao osigurati električnu energiju, gorivo-naftu i vodu iz bazena betonare, te na ime naknade tuženiku predati 8.000 tona frakcija.

Sporne su među strankama usluge koje je tužitelj fakturirao tuženiku dana 01.06.2011., temeljem ugovora:

- po računu broj 24, usluga drobljenja tehničkog kamena po ugovoru (30.000 tona), u iznosu od 664.200,00 kn, i
- po računu broj 29, usluga prijevoza jalovine na deponiju kamenoloma Gorica-Pag, u iznosu od 141.450,00 kn,
izvan ugovora:
- po računu broj 25, usluga prijevoza cementa (Cemex), u iznosu od 96.862,50 kn,
- po računu broj 26, usluga popravaka motornog vozila MAN TG reg. oznake ZD 856-EF, u iznosu od 28.273,95 kn,
- po računu broj 27, usluga tehničkog pregleda i manipulativni troškovi, u iznosu od 8.500,00 kn,

- po računu broj 28, dizel gorivo za potrebe radnih strojeva i transportna traka, u iznosu od 98.400,00 kn,

- po računu broj 30, prijevoz Gorica-Posedarje-Krši, Gorica-Novalja-Hadria, u iznosu od 38.038,99 kn.

Zakonski zastupnik tužitelja Ivica Tokić u svom iskazu je naveo da je ugovor o najmu kamenoloma u cijelosti izvršen, te da su ispunjene i sve izvan ugovorne obveze koje je tuženik naručio. Dogovor između stranaka je bio da će se sačiniti konačni obračun nakon završetka posla, ali do toga nikad nije došlo. Svu prateću dokumentaciju - dnevne otpremnice za usluge koje su predmet računa tužitelj ne posjeduje, jer ju je predao tuženiku. O uslugama prijevoza nisu se sačinile prijevoznice ni otpremnice, pa je količinu koju je fakturirao obračunao na osnovi stvarnih količina o kojima je evidenciju vodio zaposlenik tuženika Viktor Jurčević. Cijene prijevoza utvrđene su prema cjeniku Cemexa, a tuženik je tu uslugu fakturirao Cemexu.

Isporuku dizel goriva je tužitelj izvršio, jer to tuženik u jednom trenutku nije mogao osigurati. Što se tiče cisterne, stranke su dogovorile da tužitelj preuzme cisternu vlasništva tuženika koja je bila u kvaru, time da se njezina vrijednost kompenzira tužiteljevom uslugom prijevoza cementa za tuženika. Stranke su dogovor izvršavale, do trenutka kad je trebalo izvršiti prijenos vlasništva. Tuženik je, naime prethodno izdao račun koji je glasio na eure, te je odbio izdati račun u kunama. Stoga je tužitelj izdao račune broj 26 i 27 na ime troškova koje je podmirio za popravak i registraciju tuženikove cisterne.

Zakonski zastupnik tuženika Luka Udženija u svom iskazu je osporio predmetne račune, jer je za ispunjenje ugovora osigurao električnu energiju, gorivo, drobilišna postrojenja i strojeve. Problem je nastao kad je pukla transportna traka koju je bio dužan osigurati tužitelja, pa je tuženik u dva navrata platio troškove nove trake, koju je naručio tužitelj. Potraživanje tužitelja s osnova usluga drobljenja tehničkog kamena i prijevoza jalovine po ugovoru (rn. br. 24) osporava, jer su stranke ugovorile način plaćanja, i to preuzimanjem 8.000 tona od proizvedenih 30.000. Tužitelj, međutim, nije proizveo ugovorenu količinu, već je za mjesec dana proizveo 11.000,00 tona, što je utvrđeno dva mjeseca nakon uvođenja u posao kod isporuke kupcu. Iako nije ispunio ugovornu obvezu, preuzeo je od 11.380 tona 2.627 tona za sebe.

Što se tiče cisterne, izjavio je da su stranke dogovorile njezinu cijenu u iznosu od 32.500,00 eura, koji iznos je tužitelj trebao podmiriti uslugama prijevoza cementa za tuženika. Preuzimanjem cisterne, za tužitelja je nastala obveza podmirivanja troškova servisiranja cisterne. Tužitelj je, međutim, dogovor djelomično ispunio vršenjem prijevoza za Cemex koji je tuženika o tome obavijestio slanjem otpremnica i to u veljači i ožujku 2011., dok za travanj i svibanj otpremnice nije dostavio, već ih je tuženik zadržao za sebe. Zbog toga su se odnosi između stranaka pogoršali, prekinuta je daljnja suradnja, ali tužitelj nije platio dva od naručena tri servisa cisterne, pa je to učinio tuženik. Stoga u cijelosti osporava račun za tehnički pregled i manipulativne troškove, jer su bili obveza tužitelja, ali ih je podmirio tuženik.

Potraživanje po računu broj 30 tuženik je priznao po količini, dakle, osnovu, ali je osporio jediničnu cijenu. Naime, istakao je da je ovu uslugu prijevoza naručio od tužitelja na njegovo insistiranje, a svim svojim prijevoznicima je do tada plaćao cijenu od 21,00 kn.

Iz iskaza svjedoka Viktora Jurčevića proizlazi da je kao osoba zadužena za utovar, vaganje, prodaju i administrativne poslove evidencije vezane za količinu izvađenog kamena i evidenciju potrošnje goriva, kamen koji je tužitelj proizvodio vagao, kontrolirao utovar i utovarivao, te o tome sačinjavao otpremnicu na kojoj je bila naznačena količina kamena, registarska oznaka kamiona u kolji se utovar vršio i ime vozača. Otpremnica je bila sačinjena u četiri primjerka od kojih je zadržavao dvije, a dvije je predavao vozaču kamiona koji bi primitak potvrdio svojim potpisom. Kod izdavanja goriva, također, je sačinjavao otpremnicu koja je sadržavala izdanu količinu, vrstu stroja kojem je isporučeno, jer strojevi obično nemaju registarsku oznaku, te bi dva primjerka zadržao za sebe, odnosno tuženika, a dva je predavao vozaču stroja.

U njegovu nadležnost spadala je i kontrola količine proizvedenog kamena, pa je tako kontrolirao i račun tužitelja broj 24. za koji je utvrdio da je nerealan po količini, što je utvrđeno temeljem evidencije o potrošenom materijalu. Izvršio je usporedbu svoje evidencije s evidencijom tužitelja, koju su vodili njegovi radnici, te je utvrđena stvarna količina između 11.000 i 13.000 tona. O tome je izvijestio tuženika.

Isto tako je kontrolirao račune tužitelja vezane za prijevoz koji je tužitelj vršio za kamenolome Posedarje Krši, Poličnik, Gorica-Novalja-Hadria, pa je utvrdio nerealnu cijenu prijevoza, koju su do tada drugim prijevoznicima plaćali po toni od 21 do 22 kune.

Svjedoci Vlado Ivić, Davor Anić, Ivan Tomičić i Tomislav Ostroški nisu imali relevantnih saznanja o ugovornim i izvanugovornim dogovorima stranaka.

Na osnovi ocjene izvedenih dokaza ovaj sud je utvrdio da tužitelj osim izdanih računa, nije u posjedu nijednog pratećeg dokumenta na kojem se svaki izdani račun treba temeljiti, iako je po pravilima struke, a i prema iskazu svjedoka Viktora Jurčevića, trebao imati otpremnice kao dokaz o proizvedenoj količini kamena, primljenoj količini goriva, te izvršenim prijevozima. Navodi zakonskog zastupnika tužitelja Ivice Tokića da je svu dokumentaciju predao tužitelju radi konačnog obračuna, niti su logični, niti uvjerljivi, a posve su protivni knjigovodstvenim pravilima i poslovnim običajima.

Potraživanja tužitelja po računu broj 24, usluga drobljenja tehničkog kamena po ugovoru (30.000 tona), u iznosu od 664.200,00 kn ne samo što nije dokazana, već je u suprotnosti s izjavom samog zakonskog zastupnika tužitelja koji je izjavio da je ugovor o najmu kamenoloma ispunjen, što bi značilo da je tužitelj proizveo 30.000 tona i zadržao 8.000 tona, kao naknadu. Stoga zahtjev za isplatu s osnova drobljenja cjelokupne proizvodnje, koja ničim nije dokazana, nema uporišta u ugovornim odredbama, jer kad bi tužitelj i imao pravo na isplatu, ne pripada mu pravo zahtijevati naknadu za cjelokupnu proizvodnju, već eventualno protuvrijednost 8000 tona kamena. Pri tome, tužitelj nije ni predložio dokaze o cijeni odnosno vrijednosti takvog rada.

Po računu broj 29, tužitelj potražuje za uslugu prijevoza jalovine na deponiju kamenoloma Gorica-Pag, iznos od 141.450,00 kn, a prema ugovoru odlaganje na deponij je ugovoreni način rada : "U ugovorenom periodu neće biti miniranja već će se u eksploatacionom polju prosijati sav loš materijal i pikamirati sve pozicije i dovoziti na postrojenje, jalovinu odlagati na pogodnu lokaciju ..."

U pogledu potraživanja po računima za usluge izvan ugovora:

- po računu broj 25, usluga prijevoza cementa (Cemex), u iznosu od 96.862,50 kn,

- po računu broj 28, dizel gorivo za potrebe radnih strojeva i transportna traka, u iznosu od 98.400,00 kn,

za ocjenu vjerodostojnosti izdanih računa, također, nedostaju odgovarajući dokazi o izvršenom prijevozu.

Potraživanja po računu broj 26, za uslugu popravaka motornog vozila MAN TG reg. oznake ZD 856-EF, u iznosu od 28.273,95 kn, i po računu broj 27, za uslugu tehničkog pregleda i manipulativnih troškova, u iznosu od 8.500,00 kn, temelje se na računu Auto Hrvatske PSC d.o.o., Man servis Zadar, od 06.05.2011. na iznos od 5.960,02 kn i računu od 06.04.2011. na iznos od 21.688,96 kn.

Nije sporno da su stranke dogovorile kupoprodaju, prema kojoj bi tužitelj kupio od tuženika cisternu po cijeni od 32.500,00 eura, a koju cijenu bi platio kompenzacijom u prijevozu u ime i za račun tuženika, u koju svrhu je i preuzeo cisternu.

Nesporno je da nije došlo do ispunjenja kupoprodajnog ugovora, te da je tuženik preuzeo cisternu.

Slijedom navedenog proizlazi da su stranke sklopile ugovor, jer prema odredbi čl. 247. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/05, 41/08, dalje ZOO), ugovor je sklopljen kad su se ugovorne strane suglasile o bitnim sastojcima ugovora. Ovdje su bitni sastojci predmet i cijena, a stranke su se o tome sporazumjele.

Međutim, kad nakon postignutog sporazuma nije došlo do prijenosa prava vlasništva cisterne na tužitelja (jer mu tuženik nije ispostavio valjani račun), te je tuženik preuzeo vozilo, a tužitelj se očigledno s time suglasio, jer nije poduzeo nijednu radnju radi ispunjenja ugovorne obveze tužitelja, tada je suglasnošću volja stranaka došlo do raskida ugovora.

Kad su stranke raskinule ugovor o prodaji vozila, tada prema odredbi čl. 368. st. 1. i 2. ZOO-a, su obje strane oslobođene svojih obveza, osim obveze na naknadu štete, a ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala. Stoga tužitelj osnovano potražuje od tuženika naknadu troškova koje je imao zbog popravka cisterne, koja je bila u kvaru u trenutku preuzimanja. Pogrešan je stav tuženika da nakon što je predao tužitelju cisternu, a po prethodno postignutom dogovoru o cijeni i načinu plaćanja, nije u obvezi naknaditi tužitelju troškove vezane za popravak cisterne. Naime, to bi bilo tako, da je ugovor ostao na snazi.

Tužitelj zato osnovano potražuje iznos od 5.960,00 kn kojeg je podmirio serviseru po računu od 06.05.2011. i iznos od 21.688,90 kn po računu od 06.04.2011., ukupno 27.648,90 kn, dok preostali fakturirani dio računa u visini od 10.625,05 kn (38.273,95 umanjen za 27.648,00 kn) nije dokazan, kao ni troškovi po računu broj 27 u iznosu od 8.500,00 kn, na ime tehničkog pregleda i manipulativnih troškova.

Potraživanje po računu broj 30 odnosi se na uslugu prijevoza na relaciji Gorica-Posedarje-Krši, Gorica-Poličnik-Jukić i Gorica-Novalja-Hadria, koji račun tuženik nije osporio glede količine, ali je prigovorio jediničnoj cijeni od 35 kuna po toni, jer je do tada drugim prijevoznicima plaćao 21 kunu, a stranke cijenu prijevoza nisu ugovorile.

Zakonski zastupnik tužitelja izjavio je da je cijenu prijevoza dogovorio s tuženikom i njegovim kooperantom Tomislavom Jukićem, ali nije predložio dokaze kojima ove svoje navode potkrepljuje.

Navode tuženika o jediničnoj cijeni prijevoza po toni potvrdio je i svjedok Viktor Jurčević, čiji iskaz je sud ocijenio vjerodostojnim budući da je o poslovima iz svog djelokruga iskazivao detaljno i logično.

Budući da se prema odredbi čl. 613. st. 1. i 2. ZOO-a, naknada određuje ugovorom, ako nije određena obvezatnom tarifom ili kojim drugim obvezatnim aktom, a ako naknada nije određena, utvrdit će je sud prema vrijednosti djela, prema normalno potrebnom vremenu za takav posao te prema uobičajenoj naknadi za tu vrstu posla, sud je djelomično prihvatio račun tužitelja broj 30 i to za iznos od 22,00 kn po toni odnosno ukupno 19.439,20 kn uvećano za PDV od 4.471,01 kn, ukupno 23.910,21 kn, te ga odbio za razliku od 14.128,78 kn.

Potrebno je istaći da je neosnovano pozivanje tužitelja na rješenje Porezne uprave, od 03.07.2012., doneseno povodom nadzora, jer tim rješenjem niti nadzorom se ne utvrđuje postojanje poslovnog i ugovornog odnosa između stranaka, već eventualna povreda propisa o obračunu poreza, kao što se to i navodi u citiranom rješenju. Zbog toga nije jasno ni razumljivo pozivanje tužitelja na činjenicu da je namjerno iskazao po predmetnim računima PDV u iznosu od 8,61 kn, kako bi izazvao porezni nadzor i na taj način "prisilio" tuženika na izdavanje računa, kako bi on mogao koristiti odbitak pretporeza. Jedina posljedica takvog postupka tužitelja bila je utvrđena obveza plaćanja PDV-a na iznose navedene u računima.

Tužitelj je predlagao da sud zatraži podatke o količini eksploatiranog kamena koju je bio dužan prijaviti, ali sud taj prijedlog nije prihvatio, jer takav podatak sam za sebe, bez odgovarajućeg vještačenja, od kojeg je tužitelj odustao, ne bi pridonio potpunije utvrđenom činjeničnom stanju i drugačijoj odluci suda.

Stoga je odlučeno kao pod točkama I. i II. izreke.

Protutužbeni zahtjev temelji se na potraživanju iznosa od 228.742,28 kn stečenog bez osnove, jer su stranke ugovorom o najmu kamenoloma ugovorile obvezu tužitelja da proizvede minimalno 30.000 tona kako bi ostvario pravo na 8.000 tona frakcije. Kako nije ispunio svoju obvezu, a preuzeo je 2.650 tona, tuženik potražuje bez osnove stečeni iznos.

Svoje navode tuženik ne potkrepljuje nikakvim dokazima, ali ako su točni njegovi navodi da je tuženik proizveo cca trećinu ugovorene količine proizvodnje, onda je i preuzeo razmjern dio, pa je nejasno o kakvom stjecanju bez osnove se radi.

Stoga je odlučeno kao pod točkom III. izreke.

Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/11, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13 dalje ZPP-a).

Tužitelj je uspio u sporu s 4,88% tužbenog zahtjeva, te 100% protutužbenog zahtjeva, odnosno prema ukupnoj vrijednosti predmeta spora od 1.285.000,00 kn uspio je s 21,80%.

Priznati trošak tužitelju sastoji se od:

- sastava tužbe po Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika(dalje Tarife), u iznosu od 10.560,00 kn
- za zastupanje na ročištu 18.01.2013., po Tbr. 9/1 Tarife u iznosu od 10.560,00 kn,
- za sastav odgovora na protutužbu po Tbr. 7/1, u iznosu od 2.500,00 kn,
- za zastupanje na ročištima 04.03.2013., 10.05.2013., 21.06.2013., 06.06.2014., 19.09.2014. i 14.11.2014. po 12.850,00 kn, ukupno 77.100,00 kn,

- za sastav jednog obrazloženog podneska po Tbr.8/1, u iznosu od 12.850,00 kn,
 - za PDV na iznos od 113.570,00 kn, 25% u iznosu od 28.392,50 kn
 - za sudsku pristojbu tužbe i presude po 5.000,00 kn, ukupno 10.000,00 kn,
- pa mu je razmjerno uspjehu u parnici od 21,80% priznat trošak u iznosu od 33.127,83 kn.

Tuženiku je priznat opravdani trošak kojeg je imao:

- za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 10.560,00 kn, po Tbr.7/1 Tarife,
- za zastupanje na ročištu 18.01.2013., po Tbr. 9/1 Tarife u iznosu od 10.560,00 kn,
- za sastav protutužbe u iznosu 2.500,00 kn,
- za zastupanje na ročištima 04.03.2013., 10.05.2013., 21.06.2013., 06.06.2014., 19.09.2014. i 14.11.2014. po 12.850,00 kn, ukupno 77.100,00 kn,
- - za PDV na iznos od 100.720,00 kn, 25% u iznosu od 25.180,50 kn

pa mu je razmjerno uspjehu u parnici od 78,20% priznat trošak u iznosu od 98.454,20 kn.

Prebijanjem troškova, obvezan je tužitelj naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 65.326,36 kn.

U Šibeniku, 23. prosinca 2014.

SUTKINJA

Kornelija Knežević

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske, u roku od 8 dana od primitka pisanog otpravka iste.

Žalba se podnosi putem ovog suda, u pisanom obliku, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku.

DN-a:

- punomoćnicima stranaka

OBRAČUN KAMATA PRIMJENOM JEDNOSTAVNOG KAMATNOG RAČUNA**Tužitelj/Vjerovnik:****GRANIT-TOKIĆ d.o.o. u stečaju,
Benkovačka 26, Zadar, OIB:82313767180****Tuženik/Dužnik:****ZANATKOMERC d.o.o. Gorica
(Grad Pag), Kamenolom Gorica 1,
OIB:31871209730**

Dužan je tuženik platiti tužitelju zzk na iznosu 23.910,21 kn od 01.06.2011. g.

Rbr	Osnovica EUR	Osnovica kn	Od datuma	Do datuma	Broj dana	Stopa	Kamata
1	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.6.2011	30.6.2011	30	14,00%	275,13 kn
2	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.7.2011	31.7.2015	1492	12,00%	11.728,45 kn
3	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.8.2015	31.12.2015	153	8,14%	815,84 kn
4	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.1.2016	30.6.2016	182	8,05%	957,13 kn
5	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.7.2016	31.12.2016	184	7,88%	947,21 kn
6	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.1.2017	30.6.2017	181	7,68%	910,61 kn
7	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.7.2017	31.12.2017	184	7,41%	893,15 kn
8	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.1.2018	30.6.2018	181	7,09%	840,65 kn
9	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.7.2018	31.12.2018	184	6,82%	822,04 kn
10	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.1.2019	30.6.2019	181	6,54%	775,44 kn
11	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.7.2019	31.12.2019	184	6,30%	759,36 kn
12	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.1.2020	18.4.2020	109	6,11%	435,08 kn
13	3.173,43 €	23.910,21 kn	19.4.2020	18.10.2020	183	0,00%	0,00 kn
14	3.173,43 €	23.910,21 kn	19.10.2020	31.12.2020	74	5,89%	284,74 kn
15	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.1.2021	30.6.2021	181	5,75%	681,77 kn
16	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.7.2021	31.12.2021	184	5,61%	676,19 kn
17	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.1.2022	30.6.2022	181	5,49%	650,94 kn
18	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.7.2022	31.12.2022	184	5,31%	640,03 kn
19	3.173,43 €	23.910,21 kn	1.1.2023	27.4.2023	117	5,50%	421,54 kn
				Ukupno dana:	4048		23.515,31 kn

Glavnica: 23.910,21 kn 1 eur : 7,534500 kn

UKUPNO (glavnica+kamate) : 47.425,52 kn

ili 6.294,45 €

JOZO**JELAVIĆ**Digitalno potpisao:
JOZO JELAVIĆ
Datum: 2023.09.12
15:42:14 +02'00'

OBRAČUN KAMATA PRIMJENOM JEDNOSTAVNOG KAMATNOG RAČUNA**Tužitelj/Vjerovnik:****GRANIT-TOKIĆ d.o.o. u stečaju,
Benkovačka 26, Zadar, OIB:82313767180****Tuženik/Dužnik:****ZANATKOMERC d.o.o. Gorica
(Grad Pag), Kamenolom Gorica 1,
OIB:31871209730**

Dužan je tuženik platiti tužitelju zsk na iznosu 27.648,90 kn od 01.06.2011. g.

Rbr	Osnovica EUR	Osnovica kn	Od datuma	Do datuma	Broj dana	Stopa	Kamata
1	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.6.2011	30.6.2011	30	14,00%	318,15 kn
2	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.7.2011	31.7.2015	1492	12,00%	13.562,35 kn
3	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.8.2015	31.12.2015	153	8,14%	943,41 kn
4	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.1.2016	30.6.2016	182	8,05%	1.106,79 kn
5	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.7.2016	31.12.2016	184	7,88%	1.095,32 kn
6	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.1.2017	30.6.2017	181	7,68%	1.052,99 kn
7	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.7.2017	31.12.2017	184	7,41%	1.032,81 kn
8	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.1.2018	30.6.2018	181	7,09%	972,10 kn
9	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.7.2018	31.12.2018	184	6,82%	950,58 kn
10	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.1.2019	30.6.2019	181	6,54%	896,69 kn
11	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.7.2019	31.12.2019	184	6,30%	878,10 kn
12	3.669,64 €	27.648,90 kn	1.1.2020	27.4.2023	1213	6,11%	5.598,85 kn
				Ukupno dana:	4349		28.408,14 kn

Glavnica: **51.559,11 kn** 1 eur : **7,534500 kn****UKUPNO (glavnica+kamate) : 79.967,25 kn**ili **10.613,48 €****JOZO****JELAVIĆ**Digitalno potpisao:
JOZO JELAVIĆDatum: 2023.09.12
15:41:32 +02'00'

OBRAČUN KAMATA PRIMJENOM JEDNOSTAVNOG KAMATNOG RAČUNA**Tužitelj/Vjerovnik:****GRANIT-TOKIĆ d.o.o. u stečaju,
Benkovačka 26, Zadar, OIB:82313767180****Tuženik/Dužnik:****ZANATKOMERC d.o.o. Gorica
(Grad Pag), Kamenolom Gorica 1,
OIB:31871209730**

Dužan je tuženik naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu 5.000,00 kn uz zzk od 14.07.2020. g.

Rbr	Osnovica EUR	Osnovica kn	Od datuma	Do datuma	Broj dana	Stopa	Kamata
1	663,61 €	5.000,00 kn	14.7.2020	18.10.2020	97	0,00%	0,00 kn
2	1.842,41 €	5.000,00 kn	19.10.2020	31.12.2020	74	5,89%	59,54 kn
3	1.842,41 €	5.000,00 kn	1.1.2021	30.6.2021	181	5,75%	142,57 kn
4	1.842,41 €	5.000,00 kn	1.7.2021	31.12.2021	184	5,61%	141,40 kn
5	1.842,41 €	5.000,00 kn	1.1.2022	30.6.2022	181	5,49%	136,12 kn
6	1.842,41 €	5.000,00 kn	1.7.2022	31.12.2022	184	5,31%	133,84 kn
7	1.842,41 €	5.000,00 kn	1.1.2023	27.4.2023	117	5,50%	88,15 kn
	#REF!			Ukupno dana:	717		701,63 kn

Glavnica:	5.000,00 kn	1 eur :	7,534500 kn
-----------	-------------	---------	-------------

UKUPNO (glavnica+kamate) :	5.701,63 kn
-----------------------------------	--------------------

ili	756,74 €
-----	----------

JOZO**JELAVIĆ**Digitalno potpisao:
JOZO JELAVIĆ
Datum: 2023.09.12
15:38:51 +02'00'

HRSB: 2429

30 0783 7 12.09.23 17:58:59

2.72

R

10000 ZAGREB

RG 35 452 726 6 HR

STEAJNI UPRAVITEH
ENGJEH DISHPALLI

VINKURAN
STRPED 33

52100
PULA

STEAJNI UPRAVITELJ.

- STEČAJNI UPRAVITELJ -
Mr. sc. JOZO JELAVIĆ, dipl. oec.
Pavla Ulatza 9, 10000 Zagreb, Hrvatska

18.09.'23